

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ I.**, bývajúceho v B., zastúpeného Mgr. E., advokátkou so sídlom v B., **2/ J.**, bývajúcej v M., **3/ M.**, bývajúceho v D., **4/ J.**, bývajúcej v D., **5/ R.**, bývajúceho v Z., **6/ I.**, bývajúceho v L., **7/ I.**, bývajúceho v B., proti žalovanému **L., štátny podnik**, so sídlom v B., **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 1 C 333/2007, o dovolaní žalobcu 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. januára 2009, sp. zn. 17 Co 336/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom z 2. októbra 2008 č.k. 1 C 333/2007-154 zamietol žalobu žalobcov 1/ až 7/, ktorou sa domáhali náhrady škody v celkovej výške 6 452,90 € (194 400 Sk). Žalobcom zároveň uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 29. januára 2009 sp. zn. 17 Co 336/2008 odmietol odvolanie žalobcu 1/ proti rozsudku súdu prvého stupňa ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca 1/, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil

tým, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), keď mal za to, že odvolanie podal v zákonnej 15 dňovej odvolacej lehote. Ďalej namietal, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) ako i že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Zároveň uviedol, že „dôvodom zamietnutia jeho odvolania odvolacím súdom môžu byť aj nadštandardné vzťahy odporcu L., a.s., so sídlom v B., zastúpené JUDr. J., aby rozsudok Okresného súdu nadobudol právoplatnosť a mohla byť od navrhovateľov vymáhaná povinnosť na plnenie.“

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu 1/ nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V danej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska; dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky uznesení, ktoré sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Prípustnosť dovolania žalobcu 1/ preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd vedúcich k tzv. zmätočnosti, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania žalobcu 1/ podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady konania uvedené v § 237 a/ až e/ O.s.p. dovolateľ nenamietal a v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z § 237 písm. a/ až e/ O.s.p. nemožno vyvodiť.

Dovolanie obsahuje námietku žalobcu 1/, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa názoru dovolateľa k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom malo dôjsť tým, že odvolací súd nesprávne odmietol jeho odvolanie ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., keď za začiatok plynutia lehoty na podanie odvolania považoval nasledujúci deň po doručení rozsudku súdu prvého stupňa právnej zástupkyňi žalobcov 1/ až 7/, teda 18. október 2008 (§ 57 ods. 1 O.s.p.) a nie 23. október 2008, deň nasledujúci po doručení rozsudku prvostupňového súdu priamo dovolateľovi, keď podľa jeho vyjadrenia sa s právnou zástupkyňou dohodli na ukončení spolupráce po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa, a preto sa domnieva, že odvolanie, ktoré podal osobne dňa 6. novembra 2008 podal v zákonnej 15 dňovej odvolacej lehote.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by

inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Z obsahu spisu vyplýva, že na základe písomného plnomocenstva žalobca 1/ 9. decembra 2007 a žalobcovia 2/ až 7/ 10. decembra 2007 splnomocnili advokátku Mgr. E. na ich zastupovanie v konaní. Z obsahu spisu nevyplýva, že by po vyhlásení rozsudku prvostupňovým súdom, bolo súdu oznámené, že došlo k odvolaniu plnomocenstva žalobcami 1/ až 7/, resp. k jeho vypovedaniu zo strany právnej zástupkyne.

Keďže odvolanie plnomocenstva účastníkom je v zmysle § 28 ods. 3 O.s.p. voči súdu účinné len vtedy, ak mu ho účastník alebo zástupca oznámi, avšak táto skutočnosť v danom prípade nenastala, odvolací súd správne vyhodnotil začiatok plynutia lehoty na podanie odvolania dňom nasledujúcim po doručení rozsudku prvostupňového súdu právnej zástupkyňi žalobcov 1/ až 7/, a preto správne v súlade s ustanovením § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol odvolanie žalobcu 1/ ako oneskorene podané, keď lehota na podanie odvolania uplynula 3. novembra 2008 a žalobca 1/ podal odvolanie až 6. novembra 2008, neberúc pritom do úvahy skutočnosť, že rozsudok prvostupňového súdu bol doručovaný aj žalobcom 1/ až 7/, a to napriek tomu, že podľa § 49 ods. 1 prvej vety O.s.p. mal byť doručovaný iba právnej zástupkyňi žalobcov 1/ až 7/.

Obsahom dovolania žalobcu 1/ je námietka, že konanie je v danej veci postihnuté aj vadou v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p. Táto námietka je vyjadrená v tej časti, v ktorej žalobca 1/ rozhodnutie odvolacieho súdu o odmietnutí jeho odvolania dáva do súvislosti s údajne nadštandardnými vzťahmi so zástupcom žalovaného JUDr. J..

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p. sú sudcovia vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o nezaujatosti. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaniu veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu, sledovanému uvedeným ustanovením, zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou určitý právne významný vzťah sudcu, a to buď k veci (o takýto vzťah ide vtedy, ak sudca má svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci), alebo k účastníkom konania (ide oň vtedy, ak sudca má osobný,

priateľský alebo iný vzťah, so zreteľom na ktorý možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti) a napokon k zástupcom účastníkov konania.

Pri posudzovaní nestrannosti a nezávislosti sudcov, ktorí v odvolacom konaní vo veci rozhodovali, dovolací súd z vychádzal z obsahu spisového materiálu a nezistil dôvod, ktorý by zakladal pochybnosť o nezaujatosti zákonných sudcov. Z hľadiska posúdenia opodstatnenosti tvrdenia žalobcu 1/ v dovolaní o nadštandardných vzťahoch sudcov v odvolacom konaní vo veci rozhodujúcimi so zástupcom žalovaného JUDr. J. totiž nie je rozhodujúci jeho osobný názor, domnienka alebo úvaha, ale len objektívne existujúce zákonné dôvody relevantné z pohľadu § 14 ods. 1 O.s.p.; na nepreukázané a nedoložené tvrdenia nemožno prihliadať.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobcu 1/ nevyplýva z § 239 ods. 1, 2 O.s.p., že tvrdenia dovolateľa o vade konania v zmysle § 237 písm. f/ a g/ O.s.p. nie sú opodstatnené, a že v dovolacom konaní neboli tvrdené ani zistené vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie žalobcu 1/ podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi 1/, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd napriek tomu úspešnému účastníkovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. októbra 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková

